

НАРЕДБА

за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец

(приета с Решение № 42 от 31.01.2008 г. на Общински съвет-Лясковец,
изм. и доп. с Решение № 230 от 22.12.2008 г., изм. и доп. с Решение № 406 от 22.12.2009 г.,
изм. и доп. с Решение № 562 от 28.12.2010 г., изм. и доп. с Решение № 577 от 27.01.2011 г.,
изм. и доп. с Решение № 577 от 27.01.2011 г., изм. и доп. с Решение № 236 от 27.12.2012 г.,
изм. и доп. с Решение № 387 от 20.12.2013 г., изм. с Решение № 502 от 28.08.2014 г.,
изм. и доп. с Решение № 553 от 29.01.2015 г., изм. и доп. с Решение № 168 от 29.09.2016 г.,
изм. и доп. с Решение № 202 от 29.12.2016 г., изм. и доп. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.)

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Лясковец.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. (нова, с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Туристически данък;
8. (предишна т.7, изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Други местни данъци определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. Данъчните декларации се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители.

Чл.6. (1) (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) (нова, с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по Закона за местните данъци и такси, се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) (нова, с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) (нова, с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) (нова, с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лева и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Глава втора Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) (изм. с Решение № 236 от 27.12.2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на община Лясковец поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г., изм. с Решение № 406 от 22.12.2009 г., отменена с Решение № 562 от 28.12.2010 г.).

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (доп. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (нова, с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. (доп. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се в гр. Лясковец, ул. "Младост" № 2 и в съставните кметства на общината;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г., изм. с Решение № 553 от 29.01.2015 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г., изм. с Решение № 553 от 29.01.2015 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 14а. (нов, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (в сила от 01.01.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите от отдел „Местни приходи“ в общинска администрация от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срок от 6 месеца от откриване на наследството. В случай, че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на 6-месечния срок служител от отдел „Местни приходи“ в общинска администрация образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона

за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 14б. (нов, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или част от нея се удостоверява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документи по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчна служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчна служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 14в. (нов, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това служителите на Отдел „Местни приходи“ при общинска администрация по реда и в срока по чл. 14а, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл.15. (изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г., изм. с Решение № 236 от 27.12.2012 г., в сила от 01.01.2013 г., изм. и доп. с Решение № 202 от 29.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 3 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.*

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

* При необходимост и по преценка общинският съвет може да определя размера на данъка по групи населени места

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (нова, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъка се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (нова, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) АLINEЯ 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. (изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,8 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т.1 – 6,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. (изм. с Решение № 406 от 22.12.2009 г.) Освобождават се от данък върху наследство имущества, определени в чл.38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (1) (изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г., предишен текст на чл.30) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) АLINEЯ 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) АLINEЯ 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл.35. (изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) 6,6 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (изм. с Решение № 236 от 27.12.2012 г., в сила от 01.01.2013 г. изм. и доп. с Решение № 202 от 29.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,8 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (изм. с Решение № 406 от 22.12.2009 г.) Данъкът се заплаща при прехвърляне на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.44, ал.3 от ЗМДТ – към момента на подаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) (нова, доп. с Решение № 406 от 22.12.2009 г., отменена с Решение № 497 от 31.01.2019 г.)

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (изм. и доп. с Решение № 553 от 29.01.2015 г.) (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинска администрация въз основа на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно – чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на месните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно – на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване на право за освобождаване от данък;
5. (отменена с Решение № 497 от 31.01.2019 г.)

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.41. (1) (изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2.

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{kW} \times K_{gp}, \text{ където:}$$

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя и е в следните размери:

- а) до 55 kW включително – 0,54 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,73 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,49 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,66 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – 1,75 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – 2,10 лв. за 1 kW;

K_{gp} е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила при следните коефициенти:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория	1,10
с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

(2) (изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке – 7 лв.
2. къмпинг ремарке – 13 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 13 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 17 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 34 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 47 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 67 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 101 лв.
6. над 750 куб. см – 136 лв.

(4) (изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013 на база общото тегло е, както следва:

1. до 400 кг включително – 6 лв.
2. над 400 кг – 9 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 70 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 141 лв.

(6) (изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер на 14 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	11	40
	18	20	40	90
	20	22	90	206
	22	25	268	481
	25	26	481	844
	26	28	481	844
	28	29	465	561
	29	31	561	921
	31	33	921	1279
	33	38	1279	1943
	38	-	1416	1925
Б) с три и повече оси	36	38	900	1249
	38	40	1249	1728
	40	-	1728	2555

(8) (изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **67 лв.**

(9) (изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер **136 лв.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **7 лв.**
2. над 18 kW до 37 kW включително – **10 лв.**
3. над 37 kW – **13 лв.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **34 лв.**

(12) (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, е в размер от **67 лева.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	41	83
	13	14	83	227
	14	15	227	320
	15	-	320	724
Б) с три оси	15	17	83	143
	17	19	143	293
	19	21	293	380
	21	23	380	586
	23	-	586	911
В) с четири оси	23	25	380	386
	25	27	386	602
	27	29	602	956
	29	-	956	1417

(14) (нова, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,1 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер 112 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 23 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 3,04 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,16 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,56 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолетите - 23 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан - 14 лв.

3. за делтаплан - 14 лв.

4. за мотоделтаплан - 23 лв.

5. за свободен балон - 34 лв.

6. за планер - 34 лв.

Чл.44. (изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) (1) Освобождават се от данък, изрично посочените в чл. 58 от ЗМДТ превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция „Технически операции“ за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

(5) Ал. 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл.45. (1) (изм. с Решение № 387 от 20.12.2013 г., отменена, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.)

(2) (изм. с Решение № 387 от 20.12.2013 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения данък по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ.

(3) (изм. с Решение № 387 от 20.12.2013 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(4) (нова, доп. с Решение № 387 от 20.12.2013 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

(5) (нова, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазвитите планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от ЗМДТ, при условие че не се използват за други цели.

Чл. 46. (1) (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (нова, с Решение № 562 от 28.12.2010 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или
2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) (нова, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) (нова, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл.47. (изм., с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай

за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) (нова, доп.с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и т.31 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, дължат данък само за дейността по т.3 от горесцитираното Приложение № 4.

(7) (предишна ал.6, изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган,

ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 – 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т.5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (отменен изразът „12 и 13“ с Решение № 191/10.08.2020 г. по адм. дело № 221/2020 г. на Административен съд - Велико Търново, в сила от 01.09.2020 г.) лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т.10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал.4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (доп. с Решение № 406 от 22.12.2009 г.) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) (нова, доп. с Решение № 406 от 22.12.2009 г.) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна на размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столичната община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI **Туристически данък**

(нов, създаден с Решение № 562 от 28.12.2010 г.)

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) (изм. и доп. с Решение № 577 от 27.01.2011 г.) Общинският съвет определя размера на данъка за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,30 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,40 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 0,60 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 0,60 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 0,60 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) (отменена с Решение № 387 от 20.12.2013 г.)

(5) (отменена с Решение № 387 от 20.12.2013 г.)

(6) (нова, с Решение № 577 от 27.01.2011 г.) Данъкът се дължи от датата, на която е започнало предоставянето на нощувки.

Чл. 59. (изм. с Решение № 502 от 28.08.2014 г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(нов, създаден с Решение № 168 от 29.09.2016 г.)

Чл. 60. (1) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, които притежават удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и имат разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници на територията на Община Лясковец, издадено от кмета на Община Лясковец по Закона за автомобилните превози.

(2) Данъкът се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници от кмета на Община Лясковец.

(3) Данъкът, дължим за автомобилите, за които е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници на територията на Община Лясковец, постъпва в приход на бюджета на Община Лясковец.

Чл. 61. (1) Размерът на данъкът върху таксиметровите превози е 350 лв. за година.

(2) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено или отнето през течение на годината, данъкът се заплаща в размер на една дванадесета за всеки месец, през който разрешението е било в сила.

Чл. 62 (1) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация по утвърден образец в отдел „Местни приходи“ на Община Лясковец преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24 от Закона за автомобилните превози. При всяко изменение на обстоятелствата, данъчно задълженото лице подава декларация в седемдневен срок от настъпването на промяната.

(2) Данъкът се заплаща преди получаване на разрешението по чл. 24 от Закона за автомобилните превози от кмета на Община Лясковец и след подаване на данъчната декларация по реда на предходната алинея.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. (изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31 януари 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.44, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата по чл.29, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноса на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 01.01.2008 година.

§ 8. (нов, доп. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка при придобиване на имущество по чл.44, ал.1 и ал.2 в срок до 31 януари 2009 година. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2009 г. се прилагат минималните размери на данъците, определени в чл.22, чл.36 и чл.47, ал.1 и ал.2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) До определяне на размерите по ал.1, данъкът при придобиване на имущества по чл.44, ал.1 и ал.2 и данъкът върху наследствата се определя въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 9. (нов, доп. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) (1) За 2009 г. първата вноса по чл.28, ал.1 от Закона за местните данъци и такси се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 10. (нов, доп. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) Заглавието на Наредба за определяне размера на местните данъци през 2008 година на територията на Община Лясковец се изменя по следния начин: Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец.

§ 11. (нов, доп. с Решение № 230 от 22.12.2008 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец влиза в сила от 1 януари 2009 година.

§ 12. (нов, доп. с Решение № 406 от 22.12.2009 г.) (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти и данъка при придобиване на имущества за 2010 г. до 31 януари 2010 г. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2010 г. се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември 2009 г.

(2) До определяне на размерите по ал.1 данъкът при придобиване на имущества по чл.44 от ЗМДТ се определя въз основа на размерите, действащи към 31 декември 2009 г.

(3) За 2010 г. първата вноса на данъка по чл.28, ал.1 от ЗМДТ се внася в срок от 1 март до 30 април. На предплатилите пълния размер на данъка в този срок се прави отстъпка 5 на сто.

§ 13. (нов, доп. с Решение № 406 от 22.12.2009 г.) За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл.14 от ЗМДТ в срок до 30 юни 2010 г.

§ 14. (1) (нов, доп. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,60 лева за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,80 лева за нощувка;
3. категория 3 звезди - 1,00 лева за нощувка;
4. категория 4 звезди - 1,00 лева за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лева за нощувка.

(3) Декларацията по чл. 61р, ал. 5 не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§ 15. (нов, доп. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на този закон предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма вписва данните в Националния туристически регистър по чл. 58 от Закона за туризма в срок до 31 март 2011 г.

§ 16. (нов, доп. с Решение № 562 от 28.12.2010 г.) Настоящото изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец влиза в сила от 1 януари 2011 г.

§ 17. (нов, доп. с Решение № 577 от 27.01.2011 г.) Настоящото изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на туристическия данък на територията на Община Лясковец влиза в сила от 1 февруари 2011 г.

§ 18. (нов, с Решение № 387 от 20.12.2013 г.) Настоящото изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец влиза в сила от 1 януари 2014 г.

§ 19. (нов, с Решение № 553 от 29.01.2015 г.) Настоящото изменение и допълнение влиза в сила от 01.01.2015 г.

§ 20. (нов, с Решение № 168 от 29.09.2016 г.) Настоящото изменение и допълнение влиза в сила от 01.01.2017 г.

§ 21. (нов, с Решение № 202 от 29.12.2016 г.) Настоящото изменение и допълнение влиза в сила от 01.01.2017 г.

§ 22. (нов, с Решение № 497 от 31.01.2019 г.) Настоящото изменение и допълнение влиза в сила от 01.01.2019 г., с изкл. на чл. 14а, ал. 2, който влиза в сила на 01.01.2020 г.

Георги Петров

Председател на Общински съвет - Лясковец

Приложение № 1 към чл.50.

Група	Населени места/улицы
I-ва	гр. Лясковец
II-ра	с. Джулюница с. Добри дял с. Козаревец
III-та	с. Драгижево с. Мерданя

Георги Петров

Председател на Общински съвет - Лясковец

Приложение № 2 към чл. 56.

(изм. с Решение № 230 от 22.12.2008 г., изм. с Решение № 562 от 28.12.2010 г., изм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.)

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I група	II и III група
1. (с Решение № 497 от 31.01.2019 г. заличени думите „средства за подслон и“) Места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	101	34
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1- 2 звезди	7	2
3 звезди	13	8
б) заведения за бързо обслужване:		
1- 2 звезди	4	2
3 звезди	8	5
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":		
1- 2 звезди	4	2
3 звезди	8	4
г) кафе-сладкарници:		
1- 2 звезди	4	2
3 звезди	13	5
д) барове:		
- дневни:		
2 звезди	13	5
3 звезди	32	13
- нощни:		
2 звезди	19	7
3 звезди	49	27
е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:	136	101

	I група	II група	III група
3. Търговия на дребно до 100 кв.м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя в размер на лв. за 1 кв.м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	8	6	4
4. Платени паркинги - данъкът се определя в размер на лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	47	28	7
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	298	136	67
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	324	149	54
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта:	1 216	946	676
8. Обуцарски и шапкарски услуги - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	67	54	54
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	445	270	136
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя в размер на лв. за работно място според местонахождението на обекта:	324	179	82
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя в размер на ... лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.	454	302	244
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя в размер на лв. за работно място според местонахождението на обекта.	311	270	175
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя в размер на лв. за работно място според местонахождението на обекта.	244	104	82
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	149	95	82
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	371	270	244
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта:	607	311	257
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	946	473	378
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	244	179	136
19. Стъklarски услуги - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта:	324	179	136

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	384	235	64
21. (отм. с Решение № 497 от 31.01.2019 г.)			
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	5 670	4 752	4 050
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	1 296	892	676
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	4 860	3 713	2 700
25. Фотографски услуги - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	594	406	270
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	540	270	136
27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	324	257	203
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	121	96	67
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	97	83	67
30. Заложни къщи - данъкът се определя в размер на... лв.	16 200	8 910	4 050
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	121	82	41
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	1 168	527	406
33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:			
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е ... лв.	97	151	136
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е ... лв.	23	13	11
в) За зали за боулинг и кегелбан - данъкът за игрален коридор е в размер на ... лв., и билиард - данъкът за маса е в размер на ... лв.	97	74	54

34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:				
за 1 кв.м.	-		... лв.	
	3,36	2,70		2,04
и за един фитнес уред	-		... лв.	
	730	594		406
35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя в размер на ... лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:				
	328	252		180
36. Мелничарски услуги:				
а) За мелници за брашно - данъкът се определя в размер на 24 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.				
б) За мелници за фураж стационарни - данъкът се определя в размер на 810 лв.				
37. Услуги с атрактивен характер:				
а) корабчета				1 013 лв. на брой
б) лодки				607 лв. на брой
в) яхти				1 216 лв. на брой
г) джетове				1 216 лв. на брой
д) влакчета				41 лв. на място
е) файтони				101 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения				203 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни				203 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши				203 лв. на място
к) детски колички и моторчета				203 лв. на брой
л) стрелбища				406 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:				
а) мотопеди, мотоциклети	473	371		270 лв.
б) други МПС	946	743		540 лв.
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - данъкът се определя в размер на 2 700 лв. за брой моторно превозно средство.				
40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:				
а) комбайн - 445 лв.				
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - 149 лв.				
в) прикачни, навесни и стационарни машини - 14 лв.				

Георги Петров

Председател на Общински съвет - Лясковец